Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XIX Warszawa, 10 lutego 1937 r. Nr 4.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

DZIAŁ BUDOWY I UTRZYMANIA KOLEI.

26.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 22 grudnia 1936 r. Nr 20/1937 w sprawie pokrywania niektórych wydatków o charakterze melioracyjnym z kredytów eksploatacyjnych.

Zasady zarachowania wydatków funduszu inwestycyjnego, objęte § 2 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 23.III. 1932 r. Nr F. K. I/4/13/1932 w sprawie prowadzenia gospodarki finansowej funduszu inwestycyjnego P. K. P., jak wykazała dotychczasowa praktyka, nasuwają częstokroć wątpliwości co do tego, jakie roboty związane z rozszerzeniem i ulepszeniem obiektów i urządzeń kolejowych powinny być wykonywane na rachunek funduszu inwestycyjnego.

W pierwszym rzędzie dotyczy to wszelkiego rodzaju ulepszeń i przeróbek w układzie torów na stacjach. Dotychczas koszt takich robót, łącznie z kosztem materiałów, potrzebnych do wymiany nawierzchni nieodpowiedniego typu lub zużytej, po potrąceniu odzysku, odnoszony jest na fundusz inwestycyjny.

Roboty takie w wielu przypadkach nie zwiększają stanu nawierzchi (ilościowo), a więc koszty ich powinny być wtedy zaliczane na rachunek eksploatacji.

Zaliczane są również na fundusz inwestycyjny wszelkiego rodzaju drobne roboty oraz przeróbki o charakterze melioracyjnym poszczególnych obiektów kolejowych, nie zawsze zwiększające w pełnej wydatkowanej na nie sumie wartość tych obiektów i tym samym tylko w nieznacznym stopniu wpływające na zwiększenie majątku kolejowego.

Mając na względzie uregulowanie sprawy właściwego rozgraniczenia wydatków inwestycyjnych od wydatków eksploatacyjnych przy wykonywaniu robót, Ministerstwo Komunikacji, w uzupełnieniu rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 23.III.32 r. Nr F K. I/4/13/1932 w sprawie prowadzenia gospodarki finansowej funduszu inwestycyjnego, zarządza co następuje:

1) Koszty wszelkich przeróbek lub ulepszeń w układzie torów jak np.: przełożenia torów lub rozjazdów, zamiany rozjazdów zwykłych na angielskie, łagodzenia łuków itp. robót nie wymagających zwiększenia ilościowego nawierzchni, — należy zaliczać na rachunek eksploatacji.

2) Przy wymianie materiałów nawierzchni, wynikającej w związku z wykonywanymi robotami inwestycyjnymi, wartość materiałów nowych, użytych do wymiany, bez względu na jej wysokość, należy zaliczać całkowicie na rachunek eksploatacji, a wartość odzyskanych materiałów, zdjętych z torów, należy zaliczać na przywrócenie właściwego kredytu.

W razie wykonywania robót, do których po za materiałami potrzebnymi do wymiany, mają być użyte dodatkowo materiały nawierzchni, jak np. przy wydłużeniu torów, budowie dodatkowych przejść zwrotnicowych itp. — wszystkie związane z tym koszty, oprócz wartości podlegających wymianie materiałów, którą obciąża się rachunek eksploatacji, — należy zaliczać na rachunek funduszu inwestycyjnego.

3) Wszelkiego rodzaju drobne inwestycje, t.j. budowa nowych oraz przebudowa i uzupełnienie istniejących budowli i urządzeń kolejowych (z wyjątkiem wydatków na powiększenie inwentarza — rozdz. 3 § 10 poz. 1 i poz. 2 oraz rozdz. 5 § 10 poz. 1 — i nabycie gruntów), stanowiące w każdym poszczególnym przypadku odrębną całość, jak np. budowa ramp, skrajni, małych magazynów, piwnic na smary, ustępów, remiz pożarnych, budek zwrotniczowskich, budek strażniczych, kanałów rewizyjnych, studni kopanych, wydłużenie peronów, przestawienie żurawi wodnych, przestawienie semaforów, budowa ogrodzeń, fundamentów i budek wag wagonowych, instalacja hydrantów pożarowych, budowa zasieków węglowych, zelektryfikowanie dźwigów itp., o ile całkowity koszt danej inwestycji, po potrąceniu wartości otrzymanych z rozbiórki materiałów nie przekracza kwoty 5.000 zł — należy wykonywać z kredytów eksploatacyjnych, wykazując je pod oddzielnymi pozycjami w wykazach naprawy głównej. Dotyczy to również robót torowych, o ile koszt ich po potrąceniu wartości wymienianych materiałów nawierzchni (p. 2), nie przekracza kwoty 5.000 zł. O ile koszty takich robót po uwzględnieniu odzysku przekraczają kwotę 5.000 zł, należy zaliczać je na fundusz inwestycyjny.

Przy sporządzaniu kosztorysów robót inwestycyjnych należy opierać się na wyżej podanych postanowieniach.

W związku z wydaniem niniejszego okólnika traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 19 maja 1933 r. Nr U. J. I-4/36 w sprawie zaliczania wydatków na przebudowę istniejących budowli.

Nr U. J. 1-4/2.

DZIAŁ ZASOBÓW KOLEJOWYCH.

27.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 5 grudnia 1936 r. Nr 21/1937 w sprawie odbiorów materiałów konstrukcyjnych przez komisarzy odbiorczych w wytwórniach.

Niektóre Dyrekcje kolejowe niewłaściwie interpretują „Przepisy o odbiorze materiałów konstrukcyjnych" z 1922 r., zlecając komisarzom odbiorczym odbiór nawet tych materiałów, które pod względem jakości powinny odbierać dyrekcje w zakresie swojej kompetencji. Nadto wymienione przepisy, z powodu upływu dość długiego czasu od chwili ich wydania, wymagają pewnych uzupełnień. Wskutek powyższego Ministerstwo Komunikacji podaje poniżej do ścisłego przestrzegania następujące zasady odbioru jakościowego w wytwórniach przez komisarzy odbiorczych (dawna nazwa „inspektorzy-odbiorcy").

(1) Odbiór dokonywany przez komisarza odbiorczego.

1) Komisarz odbiorczy odbiera jakościowo w swoim rejonie odbiorczym i poza nim, bez względu na miejscowość, w której znajduje się wytwórnia:

materiały konstrukcyjne wymienione w załączniku nr 1.

Uwaga: Odbiór taki w pewnych przypadkach może być przekazywany dyrekcji. Decyzja w tych sprawach należy do starszego komisarza odbiorczego materiałów konstrukcyjnych.

2) Jeżeli materiały zamawiane są w wytwórniach, wymienionych w załączniku nr 2 (podział rejonów odbiorczych), z odbiorem w wytwórni, to odbioru jakościowego materiałów używanych przy budowie i naprawie taboru kolejowego, nawierzchni kolejowej i niektórych innych, dokonywa wyłącznie komisarz odbiorczy. Wyjątek stanowią wyroby z żelaza handlowego marki III i żeliwa handlowego marki I, których odbiór jakościowy nie należy do komisarzy odbiorczych w hutach lub fabrykach, lecz do dyrekcji w miejscach zużycia albo w magazynach zasobowych.

3) Gdyby odbiór jakościowy przez komisarzy odbiorczych w wytwórniach, wymienionych w załączniku nr 2 dotyczył materiałów, co do których brak warunków technicznych, lub ta-

kich, których wypróbowanie może być dokonane w miejscach zużycia (np. w warsztatach kolejowych), albo też gdy zamówienie przedstawia niewielką wartość, to odbiór taki można przekazać dyrekcji i dokonać go nie w wytwórniach ani hutach, lecz w miejscach zużycia, lub w magazynach zasobowych. Decyzja w tych sprawach należy do starszego komisarza odbiorczego.

4) Do materiałów konstrukcyjnych, których odbiór jakościowy przez komisarzy odbiorczych odbywa się w wymienionych wytwórniach, należą z przedmiotów elektrotechnicznych niektóre wyroby stalowe, jak haki i poprzeczniki do izolatorów, słupy żelazne itp.

Natomiast takie materiały, których odbiór zależy od pomiarów i badań elektrotechnicznych lub chemicznych (kable, druty teletechniczne, krzemobrązowe lub stopy łożyskowe itp.) nie należą do kompetencji komisarzy odbiorczych.

5) Odbiór zagraniczny dokonywa się na osobne polecenie Min. Komunikacji.

(2) Odbiór dokonywany przez dyrekcję kolejową.

1) Odbioru jakościowego wszelkich materiałów konstrukcyjnych nie objętych ust. (1) dokonywują wyłącznie dyrekcje. Odbiór taki powinien zasadniczo odbywać się w magazynach kolejowych; wyjątek mogą stanowić tylko takie materiały i przedmioty, których odbiór w magazynach kolejowych napotykałby na większe trudności.

2) W razie konieczności dokonywania odbiorów (w zakresie działania dyrekcji) połączonych z badaniami laboratoryjnymi, badania takie przeprowadza się z zasady w Centralnym Laboratorium Badawczym P. K. P., zamawiający może zarządzić przeprowadzenie badania na miejscu w wytwórni, jeżeli posiada ona odpowiednie urządzenia probiercze, kontrolowane przez właściwy urząd lub instytucję państwową co najmniej raz na pół roku i może przedstawić protokół sprawdzenia każdego urządzenia (Dz. Urz. M. K. z 1935 r. Nr 11, poz. 57, § 14).

3) Wytwórnia — dostawca może za zgodą zamawiającego przeprowadzać obowiązujące próby na koszt własny w innych wytwórniach lub instytucjach, posiadających odpowiednie urządzenia.

4) Odbioru ilościowego zasadniczo dokonywa dyrekcja, bez względu na to, kto dokonał odbioru jakościowego: komisarz odbiorczy czy dyrekcja.

Wyjątkowo odbioru ilościowego na terenie huty lub wytwórni może dokonać komisarz odbiorczy na specjalne zarządzenie starszego komisarza odbiorczego.

(3) Formalności, poprzedzające odbiór przez komisarza odbiorczego.

1) W umowach i zamówieniach urzędów kolejowych powierzenie odbioru komisarzom odbiorczym powinno być zgodne z zasadami podanymi w ust. (1).

2) Wszystkie urzędy dokonywujące zamówień (departamenty M. K., Centralne Biuro Zakupów, dyrekcje kolejowe, Biuro Komunikacji Samochodowej, Biuro Elektryfikacji Węzła Warszawskiego), w których odbiór powierzony jest komisarzom odbiorczym, przesyłają bezpośrednio po dokonaniu zamówienia (umowy) odpisy zamówienia (umowy) wraz z odnośnymi rysunkami co najmniej w 2-ch egzemplarzach do starszego komisarza odbiorczego materiałów konstrukcyjnych (adres biura: Warszawa, Aleje Jerozolimskie 93 m. 48; tel. 618-20). Jeżeli odbioru w wytwórniach dokonywa z tego samego zamówienia więcej niż jeden komisarz odbiorczy, to ilość egzemplarzy zamówienia powinna odpowiadać ilości komisarzy odbiorczych plus jeden egzemplarz dla starszego komisarza.

(4) Zasady ogólne.

1) Polecenie odbioru materiałów konstrukcyjnych wydaje komisarzom odbiorczym wyłącznie starszy komisarz odbiorczy.

2) Współdziałanie w sprawach odbioru komisarzy odbiorczych z urzędami zamawiającymi i z wytwórniami-dostawcami określa Dz. Urz. M. K. Nr 11/35.

3) Odbiór dokonany dla dyrekcji przez komisarzy odbiorczych jest ostateczny.

Wszystkie prawa starszego komisarza odbiorczego przechodzą automatycznie na Centralne Biuro Odbiorcze z chwilą jego ukonstytuowania.

Nr M. Z. K. 552/85.

Załącznik Nr 1.

do okólnika Ministerstwa Komunikacji
z dn. 5 grudnia 1936 r. Nr. 21/1937.

Wykaz materiałów
odbieranych jakościowo przez komisarzy odbiorczych w wytwórniach bez względu na miejscowość, w której się wytwórnia znajduje.

Nr. porz.	Wyszczególnienie	według mianownictwa materiałów	
		Dział	Nr.
1	Materiały metalowe nawierzchni (szyny, krzyżownice, dzioby do krzyżownic, złączki szynowe walcowane i niewalcowane, rozjazdy i ich części składowe) .	IV	od 515 do 1895
2	Blachy kotłowe i ostojnicowe i części prasowane do wózków wagonów	VI	9, 10, 11
3	Stal i żelazo gatunkowe określonych własności pod względem wytrzymałości	VI	25 — 56
4	Słupy do przewodów elektrycznych i różne konstrukcje żelazne (na osobne żądanie Min. Kom.) . . .	VI	56
5	Rury kotłowe i rury przewodów pracujących pod ciśnieniem . . . . , ...	VI	95
6	Rury ciągnione bez szwu ocynkowane	VI	98
7	Stal na sprężyny piórowe i zwojowe	VI	180, 181, 182, 183
8	Surówka odlewnicza	VI	200, 201
9	Drut stalowy (Ø powyżej 2,5 mm), linki (Ø powyżej 3 mm) i liny stalowe do urządzeń, zabezpieczających ruch pociągów	VI	206, 207, 208, 235, 236
10	Łańcuchy i liny stalowe do dźwigów, przesuwnic itp.	VI	236, 241, 243
11	Nity i śruby odpowiedzialne	VI	310, 320, 380, 381
12	Blachy i ściany miedziane paleniskowe	VII XII	35 120, 121, 122
13	Pręty miedziane na zespórki	VII	65
14	Rury miedziane	VII	75
15	Rury mosiężne	VII	80
16	Kiszki (węże) gumowe do hamulców Westinghouse'a	IX	251
17	Kotły i zbiorniki, pracujące pod ciśnieniem	XII	1, 3159
18	Płomienice, płomieniówki i rurki przegrzewacza . .	XII VI	82, 83, 94, 105 95
19	Rury i połączenia rurowe do hamulców Westinghouse'a i parowego ogrzewania	XII	108, 109, 110
20	Sprężyny do zaworów bezpieczeństwa	XII	247
21	Cylindry parowe	XII	275

Nr. porz.	Wyszczególnienie	według mianownictwa materiałów	
		Dział	Nr.
22	Korbowody, wiązary i krzyżulce	XII	293, 299
23	Części mechanizmu rozrządczego parowozów . . .	XII	315
24	Części ogrzewania systemu Friedmana	XII	830, 831
25	Maźnice stalowe	XII	1270, 1274
26	Sprężyny piórowe	XII	1417 — 1428
27	Sprężyny zwojowe nośne i inne odpowiedz. sprężyny zwojowe	XII	1430 — 1432
28	Wieszaki resorowe	XII	1450
29	Haki cięgłowe	XII	1471 — 1474
30	Pochwy zderzakowe	XII	1508, 1509
31	Sprzęgi śrubowe i dodatkowe	XII	1525 — 1529
32	Sprężyny cięgłowe	XII	1542, 1543
33	Sprężyny zderzakowe	XII	1544, 1545
34	Ściągi cięgłowe	XII	1560
35	Trzony zderzakowe	XII	1569, 1570
36	Czopy korbowe i wiązarowe	XII	1610 — 1611
37	Koła	XII	1621 — 1626
38	Obręcze	XII	1640 — 1644
39	Osie	XII	1655 — 1675
40	Zestawy kołowe	XII	1690 — 1703
41	Dźwigary wózka parowozowego i belki wygięte wózków amerykańskich	XII	1728
42	Części hamulców Westinghouse'a	XII	1850
43	Nastawiacze klocków hamulcowych S. A. B. . . .	XII	1920
44	Zbiorniki powietrzne do hamulców Westinghouse'a	XII	2050 — 2052
45	Zmieniacze hamowności S. A. B.	XII	2059
46	Trójkąty hamulcowe	XII	2907
47	Cięgiel ramowy w wózku wagonowym		Mianown. wag. Nr. 450
48	Odlewy stalowe	XII	3328
49	Wszelkie inne przedmioty od których zależy bezpośrednio bezpieczeństwo ruchu pociągów		

UWAGA: Przedmioty, od których bezpośrednio nie zależy bezpieczeństwo ruchu pociągów i które wykonywane są w wytwórniach nie objętych załącznikiem nr. 2 odbierają dyrekcje kolejowe w swoim zakresie działania np. zatyczki, sprężyny do siedzeń i oparć wagonowych, zamki i zawiasy do drzwi budek hamulcowych, tuleje żeliwne do cylindrów parowozowych, rury żeliwne i t. p.

Załącznik Nr 2 do okólnika Ministerstwa Komunikacji z dnia 5 grudnia 1936 r. Nr 21/1937.

Podział rejonów odbiorczych.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Inż. Antoni SZULC-REMBOWSKI Katowice, Pierackiego 8 tel. 307-03	Inż. Leon HARASIEWICZ Chorzów, Powstańców nr 3 tel. 401-42	Inż. Kazimierz SUNDERLAND Dąbrowa Górnicza Huta Bankowa	Inż. Witold SOKOŁOWSKI Częstochowa, Huta B. Hantke tel. 24-92	Inż. Władysław FRIEDLEIN Kraków, Prądnicka 29 tel. 1-60-44	Inż. Zygmunt MIŁKOWSKI Sosnowiec, Legionów 18 tel. 6-20-50	Inż. Bolesław HOLC Warszawa, Chmielna 71a tel. 260-29	Inż. Tomasz KIESZKOWSKI Ostrowiec n/K Zakłady Ostrowieckie	Inż. Antoni PUCZNIEWSKI Chrzanów Fabryka Lokomotyw	Inż. ZACHARJASIEWICZ Poznań, G. Wilda 136	Inż. KOMOCKI Warszawa, Bema 65 tel. 212-44
22. Huta Pokój Śl. Zakłady Górn. Hutn. Nowy Bytom	20. Huta Piłsudski (Królewska) i Chorzów Zakł. Przetw. Huty Piłsudski Chorzów	1. Huta Bankowa Dąbrowa Górn.	3. Huta B. Hantke Częstochowa	5. Brevillier Urban i synowie Sporysz i Ustroń	2. Two Sosnowieckich F-k Rur i Żelaza w Sosnowcu	36. K. Rudzki i S-ka Mińsk Maz. i Warszawa	12. Zakłady Ostrowieckie, Ostrowiec n/K	35. Babcock—Zieleniewski Sosnowiec	45. Drawska Odlewnia Drawski Młyn	42. Lilpop, Rau i Loewenstein Warszawa
24. Huty Baildona Katowice	21. Huta Laura Siemianowice	41. "Zawiercie" w Zawierciu	6. B-cia Baurertz Sp. Akc. Mijaczów	15. M. Bartelmuss i Suchy Bielsko	4. Huta Milowice Modrzejowskie Zakł. Górn Hutn.	25. Norblin, Buch, Werner 9, Walcownia Główno, Warszawa	17. Zakł. Górn. Starachowice	47. Fabryka Lokomotyw Chrzanów	48. H. Cegielski Poznań	49. Wytwórnia Parowozów Zakł. Ostrow. Warszawa
50. Inż. K. Grützmacher Katowice Marcina 7	31. Huta Zgoda Świętochłowice	57. F-ka Kabli Będzin	18. T-wo Akc. Przem. Metalurgicznego Radomsko	16. Th. Pollack i syn Biała	11. Huta Staszic Sosnowiec	14. Spadkobiercy J. Jarischa, Łódź	26. Suchedn. F-ka Odlewów Huta Ludwików Kielce			
52. K. Kühnholz i S-ka Katowice	23. Huta Batory Hajduki Wielkie	59. Zakł. Przem. Cynkowego Będzin		37. L. Zieleniewski i Fitzner-Gamper. Kraków i Sanok	10. Odlewnia Woźniak i S-wie Sosnowiec	30. Nehring i Jasiński Warszawa				
27. Huta Florian (Falva) Świętochłowice	29. Fitznerowska F-ka Śrób i nitów Siemianowice	61. B-cia Klein Dąbrowa Górnicza		51. Rudolf Schmidt Biała	64. Zakłady Przem. Handl. Czechowski Sosnowiec	33. K. John Łódź				
54. Huta Zygmunt (Hubertus) Łagiewniki	32. Fabryka Kotłów W. Fitzner S-ka Akc. Siemianowice			58. Walcownia Metali Dziedzice	75. F-ka Lin Deichsel Sosnowiec	46. „Spiral" Warszawa				
28. Sp. Akc. "Ferrum" Katowice				66. Przemysł Gumowy „Sanok"		53 „Aer" Warszawa				
56. H. Koetz i następcy Mikołów						62. B-cia Perlis Łochów				
60. Rybnicka F-ka Maszyn Rybnik						67. Zakł. Kauczuk „Piastów"				
						68. Wyroby gumowe „Indogum"				
						69. Sp. Akc. „Wolbrom"				

UWAGA: Numery, nadane wytwórniom przez Min. Komunikacji — do oznaczania nimi wyrobów tych wytwórni, są umieszczone w powyższym wykazie przy nazwie każdej wytwórni.

28.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 12 stycznia 1937 r. Nr 22. w sprawie uzupełnienia N 50 do mianownictwa druków ujednostajnionych.

Seria i numer, ustalone przez M. K.	Nr.	Dawna seria i numer, wyznaczone przez M. K.	T R E Ś Ć D R U K Ó W	Druk zwykły czy ścisłego zarachowania	Nazwa jednostki druku	Wymiar normalny druków: wysokość m/m	Wymiar normalny druków: szerokość m/m	Wymiar normalny druków: Szereg.	Papier Nr. gatunku	Układ druków jest 1-o- czy 2-u-stronny	Rodzaj oprawy Nr.	Ilość kart w oprawie	Dodatkowe cechy druku	UWAGI:
P. K. P. Ser. M														
	Nr 72	nowy	Wykaz zbędnych urządzeń mechanicznych	zwykły	szt.	210	297	A4	2	2 jedn.			w opaskach	
Ser. A Nr	51	A Nr 51	Dowód tożsamości osoby dla pracowników P. K. P.	sprzedaż	książeczka	114	81	—	1	1	w skórę granatową	—	z numeracją pojedyńczą a na okładce ze znakiem wyciskanym	
„	51a	A Nr 51a	Dowód tożsamości osoby dla pracowników P. K. P. (polsko-niemiecki)	„	„	„	„	—	„	„	„	—		
„	51c	nowy	Dowód tożsamości osoby emerytów i rodzin pracowników P. K. P.	„	„	„	„	—	„	„	w skórę zieloną	--	„	
„	51b	„	Dowód tożsamości osoby emerytów i rodzin pracowników P. K. P. (pol.-niem.)	„	„	„	„	—	„	„	„	—	„	
Ser. F N	439	„	Karta zaopatrzeń emerytalnych, wdowich i sierocych oraz odszkodowań.	zwykły	szt.	297	420	A3	8a	2 odmn.			w opaskach	
Ser. H N	1e	H N 1e	Zgłoszenie przejazdu grupowego wycieczki szkolnej	sprzedaż	„	148	210	A5	2	1			„	
	29a	H N 29a	Międzynarodowa deklaracja celna	„	ark.	297	420	A3	1a	2 odmn.			z zielonymi obwódkami w składkach	
	232	nowy	Ogłoszenie o nadejściu przesyłek na okaziciela wtórnika listu przewozowego	zwykły	szt.	315	297	A4+A4 2	2	1			w opaskach	
	233	„	Rejestr przesyłek nadeszłych na okaziciela wtórnika listu przewozowego	„	zesz.	315	298	„	2	2 jedn.	4	50	„	
Ser. Z N	35	„	Karta kontrolna rozchodu materiałów w podręcznych magazynach przy warsztatach głównych P. K. P.	„	ark.	148	420	2 A5	2	1			w składkach	

29.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 13 stycznia 1937 r. Nr 23 w sprawie rozplanowania zamówień celem zapobieżenia wzrostowi bezrobocia.

Celem zapobieżenia nadmiernemu wzrostowi bezrobocia zimą 1936/1937 r. Ministerstwo poleca rozplanowanie udzielanych przemysłowi i rzemiosłu zamówień w ten sposób, aby ułatwić odnośnym zakładom wytwórczym równomierność zatrudnienia podczas zimy 1936/37 r. Również należy wykorzystać okres zimowy dla przygotowania we właściwym terminie materiałów budowlanych jak: kamień, konstrukcje żelazne, rury, cement, materiały drzewne, narzędzia pracy itp., celem wczesnego rozpoczęcia robót wiosennych 1937 r.

Nr M Z. X. 931/72.

30.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 15 stycznia 1937 r. Nr 24 w sprawie warunków technicznych dostawy czerwieni żelazowej.

W warunkach technicznych dostawy czerwieni żelazowej $\frac{\text{P. N. W}}{\text{Chem. 20}}$ zatwierdzonych dn. 9.I. 1936 r. za Nr M Z. IX. 902/4 — dla użytku służbowego na P. K. P., wprowadza się niniejszym następujące zmiany:

W rozdziale III: „Wymagania szczegółowe" w punkcie 4: „zawartość części rozpuszczalnych w wodzie" należy skreślić: max. 1,0% i max. 0,5% a w zamian wpisać:

dla czerwieni żelazowej naturaln.: „max. 3,0%"
dla czerwieni żelazowej sztucznej: „max. 1,0%".

Nr M Z. IX. 902/278

31.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 stycznia 1937 r. Nr 25 w sprawie wprowadzenia nowych warunków technicznych dostawy kleju skórnego (stolarskiego).

Ministerstwo Komunikacji unieważnia niniejszym warunki techniczne dostawy kleju stolarskiego, zatwierdzone dn. 27.II.1926 r. Ser. Z Nr 148 i w zamian wprowadza jako obowiązujące na P. K. P. Polskie Normy na klej skórny oznaczone $\frac{\text{PN}}{\text{C—411}}$ wydane w październiku 1931 r., przy uwzględnieniu dla potrzeb P. K. P. tylko gatunku drugiego o lepkości 3, 5—3, 0.

Nr M Z. IX. 902/11.

32.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 1 lutego 1937 r. Nr 26 w sprawie zmiany warunków technicznych na sukno mundurowe.

W warunkach technicznych dostawy i odbioru sukna dla P. K. P. zatwierdzonych dn. 8.I. 1936 r. Nr M Z. IX. 902/3 Druk PKP. Ser. Z Nr 201 na str. 21 w Nr poz. 5 — sukno na czapki w rubryce: „wykończenie" należy skreślić słowo „normalne" i w zamian wpisać: „z prawej strony lekko szczotkowane".

Nr M Z. IX. 902/329.

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 78, tel. 552.00 wewn. 127.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p. tel. 8-26-28. Konto czekowe PKO. Nr 30.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 88063. 10.II.37. 8400.